

Formanden: Denne Udtalelse forekommer mig ikke forsvarlig.

Alf. Christensen: Det er mit Skøn, at saaledes er det. Formandens Skøn er selvfølgelig altid rigtigere end mit, og Afgørelsen vil vise, at jeg har haft Uret.

Jeg fraraader bestemt at stadfæste det skete Valg, og jeg sætter ikke Pris paa at deltage i Diskussionen om alle disse enkelte Punkter, men vil trøstigt overlade Forsvaret af Valgets Godkendelse til den ærede Repræsentant for Thisted.

N. Andersen: Jeg er enig med det ærede Medlem, der nu talte, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen), i, at dette Valg er meget nøje undersøgt i Valgbrevsudvalget. Jeg er ligeledes enig med det ærede Medlem i, at hele Udvalget har været af den Anskuelse, at der er begaaet mange ret grove Forseelser ved Ledelsen af dette Valg. Men dermed hører ogsaa vor Enighed op. Naar det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds vil paastaa, at der har været Flertal i Udvalget for at forkaste dette Valg, og at det har været forkastet i selve Udvalget, saa gaar det ærede Medlem meget videre, end Sandheden giver ham Lov til. Der har nemlig kun en eneste Gang været foretaget en Afstemning over dette Valg i Udvalget, det ved det ærede Medlem jo meget vel, og Resultatet af den Gang skete Afstemning er det, der her foreligger. Det ærede Medlem har ikke Spor af Ret til at undersøge, at det har været politiske Grunde, der have været afgørende — det var jo særlig mig, han sigtede til (Alf. Christensen: Ja.).

Formanden: Den Udtalelse fra Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds (Alf. Christensen) er paatalt fra Formandspladsen.

N. Andersen: Saaledes forstod jeg ikke den ærede Formands Paatale. Jeg forstod den saaledes, at det kun var de meget stærke Udtryk, det ærede Medlem brugte, som bleve paatalte. Men jeg skal frafalde denne Side af Sagen.

Jeg skal udtale, at for mig staar det og har altid staaet saaledes i den Række af Aar, i hvilken jeg har siddet som Medlem af Udvalget til Valgbrevs Prøvelse, at det afgørende ved Godkendelsen eller Forkastelsen af et Valg bør være, om de

Fejl, der ere begaaede, kunne antages med Rimelighed at have haft Indflydelse paa Valgets Udfald eller ikke, og i bekræftende Fald bør Valget forkastes. Det er nemlig her som i mangfoldige af Livets Forhold, at det at stemme for et Valgs Godkendelse eller Forkastelse kan ske under Paavirkning fra to Betragtninger, som man maa holde ganske ude fra hinanden, nemlig det rent praktiske og det rent formelle.

Ved en saa alvorlig Ting som Spørgsmaalet om at forkaste et Valg og dermed foranledige en ikke ringe Ulejlighed for en hel Del Medborgere, forekommer det mig, at det praktiske bør være det overvejende, og at Hovedsynspunktet ved Bedømmelsen af et Valgs Gyldighed er og maa være: Hvilken Indflydelse kunne de Uregelmæssigheder, der ere foregaaede, have paa Valgets Udfald? Og stiller jeg Spørgsmaalet saaledes, som jeg mener jeg ikke blot har Ret, men ogsaa Pligt til, forekommer det mig meget lidt sandsynligt, ja, jeg kan gerne sige ganske usandsynligt, at den Mand, der nu anses som valgt i Vinderup, Hr. Gaardejer Andersen, skulde have faaet 72 ulovlige, altsaa ugyldige Stemmer derved, at der er begaaet Fejl fra Valgbestyrelsens Side og da navnlig — det er jo Hovedsagen, deri er jeg enig — derved, at der har været mere end een Vælger ad Gangen i Stemmerummene. Det er mig ganske uforstaaeligt, at dette Forhold — lad være, at der her er Tale om 70, 80 eller 90 — skal have kunnet paavirke 72 Vælgere til at stemme paa en anden Maade, end de ellers vilde have stemt. Det er mig ganske uforstaaeligt, og saa længe det er det, nærer jeg overvejende Betænkelighed ved at indstille et Valg til Forkastelse.

Derimod kan jeg ikke være enig med de ærede Medlemmer af Udvalget, der gøre gældende i Slutningen af deres Udtalelse, at det næsten altid vil være urigtigt at forkaste et Valg, fordi der er begaaet Skødesløsheder ved Valgets Ledelse. Jeg kan meget vel tænke mig, at der kan være begaaet saadanne Skødesløshedsfejl ved et Valgs Ledelse, at det ikke alene er berettiget, men ligefrem nødvendigt at skride til en Forkastelse for at statuere et Eksempel, for at konstatere, at ikke alt kan være tilladt. Men det, der for mig er Hovedsagen, og som har været ledende ved min Afgørelse, er intet som helst andet end dette, at jeg ikke kan skønne, at det med Rimelighed kan an-